

Udstillingens tredje serie, *Altid, Omgivelserne, En dag, Naturen, Udviklingen, Verden hedder*

SPEJLET OMKRING.

Den består af 10 billeder der flyder sammen i en koncert.

Fortale

Lad os nu i fællesskab lade helt være med at tænke på denne evindeligt omspejlede sjæl. Lad os i stedet koncentrere os om at opfatte verdens konkrete kendsgerninger. De er ikke tegn på noget. De er ikke tegn for noget. De betyder overhovedet ikke andet end sig selv.

Solopgang over havet. (klokken 6.22)

Se hvor solopgangen skriger som en måge over havet og de hvide stråler spejler sig i reserveret gråt under overfladen ligger mange hundeliv begravet nattens mørke tvang dem bort, og det er sikkert meget godt

Se nu kimer tusind klokker i alverdens vækkeure og de vilde fugle letter snart fra jord og græs og sten og det hele er så oplyst at hvis blot naturen turde ku den rejse sig og gå herfra på sine egne ben.

Der er et liv der kommer myldrende fra urt og busk og skjul hilser dagens første stråler i naturens store hjul og småsten ligger stille mellem tangens blanke skær de følger kun den brænding som er hist og her og der

(og) et skridt mer på evighedens vej
her hvor det hele går igennem
(og) to skridt baglæns i en underfundig leg
her hvor det hele går igennem
(og) tre skridt forlæns på salighedens vej
her hvor det hele går igennem
og kun enfoldigheden forstår det som en leg

Der er en vind der kommer fejende og flytter sandets korn blæser bølger op til oprør mens en krage slipper jorden og flyver uanfægtet ud imod en nyfødt storm der kan synes lillebitte men er tydeligt enorm

(og) et skridt mer på evighedens vej
her hvor det hele går igennem
(og) to skridt baglæns i en underfundig leg
her hvor det hele går igennem
(og) tre skridt forlæns på salighedens vej
her hvor det hele går igennem
og kun enfoldigheden forstår det som en leg

hør hvor det dufter af solskin og farver
her hvor alting det er muligt og her hvor ingenting forarger
kom lad det blive lige der hvor det faldt
det er alligevel ligegyldigt hvad det bliver kaldt
og se hvor det lyder som havgus i flammer
langt ude i det fjerne hvor horisonten rammer
lyt nu til græsset og hør hvor det vokser
hvis man kigger ordentligt efter er det fyldt med paradokser
det er fyldt med klorofyl og paradokser

Der er en sol der stiger blændende på vej mod zenits top
dirrer uset mens den flimrer, rusker disen ublidt op og gemmer sig i skygger og forsvinder uden spor og kommer så til syne fra en sky på vej mod nord

(og) et skridt mer på evighedens vej
her hvor det hele går igennem
(og) to skridt baglæns i en underfundig leg
her hvor det hele går igennem
(og) tre skridt forlæns på salighedens vej
her hvor det hele går igennem
og kun enfoldigheden forstår det som en leg

Pinselilje. (klokken 7:30)

Solen danser - med den lette hvide lilje som står foldet om sin egen indre kerne efter mørkets lange nat
den må vente - med at få sin egen vilje indtil pinesolens varme kan få meget meget meget bedre fat
blomstens lys, kronens glans bag håbets farve stråler ud fra et indre blomsterspejl gennem de grønne blades lyse krave underfuldt, uden underlige fejl
dug, duggeluk, laluk og nuk
se her står du i sol og dug
dug, duggeluk laluk og nuk

Solen varmer, jorden får hvad den kan tåle blomsten kigger efter rosenrøde fingerpeg fra morgensolens gud
efter vejen, til den stærke varme stråle mens den yndefuldt og roligt folder alle sine hvide blade ud
fuld af sol, varmes rus i morgenstunden
fuld af lys, luften er så ren og klar
du blev født med en gylden ske i munden
og du så altid selv hvor smuk du var
dug, duggeluk, laluk og nuk
se her står du i sol og dug
dug, duggeluk laluk og nuk

Smukke unge, smukke frugt af jordens indre
du blev vækket af en sang i dette morgenlys der påbød dig at gro
så du vokser, det kan ingen sjæl forhindre
i dit eget indre blinde mørke fandt du trods alt aldrig rigtigt ro
du sprang ud - du brød frem for verdens blikke
uden tvivl - fri af muldens tunge bånd

smukke blomst - og du skammer dig slet ikke
pinseblomst - vi os nu din helligånd
dug, duggeluk, laluk og nuk
se her står du i sol og dug
dug, duggeluk laluk og nuk

Ælling og Gedde. (klokken 8:44)

Et birkeblad spejler sig lyst og forelsket i dammen
en sommerfugl lander og klapper sin flyverdragt
sammen
mens ællinger svømmer bag ænder i fri formationer
og sollyset spiller i gule og lyseblå toner

Det ligner et blad til en stor uretfærdig fortælling
når gedden nu plukker den bageste, svageste ælling
den drukner, den dør, den blir ædt, der sker intet
mirakel
det evige kredsløb er fodret med endnu en stakkel

Torden og Regn. (klokken 11.00)

se det trækker op til torden
det er sådan set i orden
vi skal bruge noget vand (vand)
kom an

svaler dykker skarpt og hektisk
hele verden er elektrisk
nu blir vinden vild og rå (rå)
pas på

første glimt før regnen kommer
og en lyd som fjerne trommer
og med et slår regnen ned (ned)
afsted

(kom an - pas på - afsted)

Atmosfæren letter trykket, bæver og lar vandet gå
blomsterne blir gennemblødt indeni og udenpå
alle grå og triste blade
rammes af den rå kaskade
griner højt og lyseglade
med en spejlblank overflade

Himlen hænger lavt og flosset, skyerne er fyldt med
strøm
lyn i blanke zigzagbaner, lange skarpe messingsøm
de er aldrig særligt tamme
tænder hus og flækker stamme
vælter volvo i det samme
det er spejlet uden ramme

Glem Tjaikowsky og Prokofiev, det her kan naturen selv
hvis vi tænder for musikken drukner det alligevel
solens lys er kun et minde
nu kan hele verden skinne

klarere end nogensinde
fuglene blir stæreblinde

To fugle i regnvejrsnyt. (klokken 12:00)

Det store vejr er faldet ned
hvor det så end er faldet hen
et åndedræt af ro og fred
og alt er småt igen
Det store vejr er faldet ned
hvor det så end er faldet hen
et åndedræt af ro og fred
og alt er småt igen

Og alt er rent og friskt og nyt
sat fri for synd og uden skyld
to fugle i en regnvejrsnyt
en kvindrende idyl
to fugle i en regnvejrsnyt
en kvindrende idyl

De hopper fuglefjederhop
den ene taber vist en fjer
den anden lukker næbet op
så sker der ikke mer
så sker der ikke mer

Bien og Blomsten. (klokken 14:00)

Lige ved og næsten s's's'summer den og standser der
lige midt i luften s's's'svæver den en runde mer

og ser sig selv i en dråbe midt i blomsten
og ryster let som espeløv
den trækkes ind i en trance mens den danser
hypnotisk rundt om blomsterstøv

flirten starter, det er rart og
duft og lyde samles så
vinger summer, sanser brummer
øjeblikket spiller for

det er bien og blomsten,
blomsten og blomsterbien
der gynger i takten til brisens musik
det er bien og blomsten,
blomsten og blomsterbien
der synger harmonisk i vindens lyrik

frem og tilbage,
frem og tilbage
frem og tilbage,
tilbage og frem
frem og tilbage,
frem og tilbage
frem og tilbage,
tilbage og frem

Glider let og sikker s's'svinger den og sætter sig
pirrer lidt til frugten s's'sstarter den sin elskovsleg

og smager lidt på den dråbe midt i blomsten
og nyder hvert et åndedrag
den skælver af en følelse som varme
der styrter mod et kæmpebrag

honning flyder, støvet byder
blomsterstanden er på spring
små insekter samler nektar
der er gang i livets ring
det er bien og blomsten,
blomsten og blomsterbien
der gynger i takten til brisens musik
det er bien og blomsten,
blomsten og blomsterbien
der synger harmonisk i vindens lyrik

frem og tilbage,
frem og tilbage
frem og tilbage,
tilbage og frem
frem og tilbage,
frem og tilbage frem og tilbage,
tilbage og frem

Blomsterbien letter s's'ssummer den og svæver bort
svinder ind, forsvinder t't'tog og gav - kontant og hårdt.

Fata Morgana. (klokken 15:00)

Det hænger i luften på besynderlig vis
og flimrer uroligt i en varmedis
Det viser et sted, der er bag horisonten,
helt uden for tid slår det smut bagved fronten.

Det snyder dit øje i et enkelt sekund
og leger med sanser og drejer dem rundt.
Det vokser i takt med at solen den stiger,
forcerer de allerinderste diger.

Nu er det der, nu er det der ikke,
en fokus i tåger af omvendte blikke.
Nu er det der, nu er det der ikke
Det er kun illusion, så lad vær med at kigge.

Og solen bager sandet op til skyggeløse flader
og sandet varmer luften op i dirrende kaskader
og luften fanger syner ind, der ikke eksisterer
og lige pludselig så er det der ikke mere
og dog og dog og dog.

Går stik mod fornuften, som forlanger logik;
at panden er branken og hjernen slår klik.
Men langsomt forsvinder den nærende tvivl,
for man kan jo se, at det er der alligevel.

Nu er det der, nu er det der ikke,
en fokus i tåger af omvendte blikke.

Nu er det der, nu er det der ikke
Det er kun illusion, så lad vær med at kigge.

Tryggevælde. (klokken 15:58)

En stynet pil står pegepind
mens skyggen måler tiden
og eftermiddagssolens skin
slår guldsmut ind fra siden
der er en helt velsignet fred
henover disse enge
Et vildsvin står ved åens bred
og overvejer længe

elle bælle Tryggevælde
hvem er bange for en å
elle bælle Tryggevælde
man skal bare mase på

Det vilde vand er koldt og vådt
der svømmer små foreller
det blinker blankt og mørkeblåt
og det er fyldt med fælder
og der er blanke skarpe sten
så fødderne blir ømme
Et vildsvin står med fire ben
i vandets hvirvelstrømme

elle bælle Tryggevælde
hvem er bange for en å
elle bælle Tryggevælde
man skal bare mase på

Den å er altid vand på vej
den kan slet ikke andet
og det man ser bevæge sig
er overfladevandet
hvad der er under dette vand
kan man jo aldrig vide
Et vildsvin går igen i land
men på den anden side

elle bælle Tryggevælde
hvem er bange for en å
elle bælle Tryggevælde
man skal bare mase på

Vandfald. (klokken 17:45)

Det lakker mod aften
og bier og blomster er blevet lidt vilde
Men floden er rolig
så man kunne tro at dens vandspejl stod stille
Det glider adstadigt
langs oplukte høje og spejdende brinker
Og grågrønne planter
der står der og hverken forstår eller tænker
Langs marker og byer og under en motorvejsbro
Men så er det osse forbi med den syndige ro

det vælter sig ud over kanten af skrænter og klinger
og brøler en sang det har med fra det inderste rum
og verden blir fanget i vandfaldets spejlbanke splinter
i vandfaldets spejlblanke splinter og lysende skum
i vandfaldets spejlblanke splinter og lysende skum

Det dirrer i klippen
mens vandfaldet udhuler huller og sprækker
Så kampesten rundes
og jorden blir nyvasket, kølig og lækker
De badende småsten
er blanke og nøgne som svedige kroppe
Og fuglene synger
fra højspændte master og træernes toppe
Og lyset og lydene farer forvirret afsted
Og vandet blir ved i den rene uendelighed

det vælter sig ud over kanten af skrænter og klinger
og brøler en sang det har med fra det inderste rum
og verden blir fanget i vandfaldets spejlbanke splinter
i vandfaldets spejlblanke splinter og lysende skum
i vandfaldets spejlblanke splinter og lysende skum

Det styrter mod aften
og bier og blomster er stadigvæk vilde
Og alle planeter
har glemt hvor de stod dengang floden var kilde
Og alt er atomer
et punkt hvor det voldsomme vand eksploderer
Det skriger til himlen
beviset på verden omkring eksisterer
Der står en figur i den splintrede, støjende storm
Se, vandet der falder er vandfald der skaber en form

det vælter sig ud over kanten af skrænter og klinger
og brøler en sang det har med fra det inderste rum
og verden blir fanget i vandfaldets spejlbanke splinter

Solnedgang i Skovsø. (Klokken 19:00)

Solen den går langsomt ned
den står op et andet sted
lige nu er himlen rød
den gir plads til allersidste glød
lige nu hvor før en klokke lød

Lyd af vindens sidste sus
uglen tar sin første mus
stjernerne tar øjne på
rækker ud men ikke til at nå
lige nu er alle katte grå

Nattens dyr, de er på vagt,
ræven, han går ud på jagt,
grene knækker med et smæld,
sidste skrig når noget slås ihjel
nogle dør for andres ve og vel.

Månen skuer over land
spejles skarpt i søens vand
mørkets dyr de pusler nær
anes netop nu i månens skær
roder rundt og leder efter bær

Her i skovens bund står jeg i regn og sne og slud
sanser her naturen endnu tættere end Gud
ingen dag er ens og gudskelov for det
(for) her er det lissom om at alt kan ske
for i nuet kan man intet forudse.